

[Lange.]

Den højtærede Finansminister udtalte, at Forhøjelsen af den ordinære Beskatning til Staten ikke er undergaaet Ændringer siden 1933. Men man har dog Lov til, naar man regner med Skatter, at regne med alle Skatter, at regne med Udviklingen ogsaa for de kommunale Skatters Vedkommende, som i mange Tilfælde er en Følge af Lovgivningen. Man har vel Lov til at regne med den Forhøjelse af Erhvervsbeskatningen, som fandt Sted i Fjor, og med den nye, meget betydelige Skat, den fælleskommunale Skat, om hvilken det ganske vist blev lovet, at den skulde virke som en Aflastning af den kommunale Skat, men som i Virkeligheden er blevet en Tillægsskat for kommunale Skatteydere.

Naar den højtærede Finansminister siger, at med det Kendskab, han har til Forholdene, kan han udtale, at Merindkomstskatten i saa godt som alle Tilfælde har virket rigtigt, ja, saa maa det naturligvis afhænge af, hvorledes man ser paa, hvad der er rigtigt og hvad der er retfærdigt. Jeg tror, der vil kunne nævnes Tilfælde efter Tilfælde, hvor den har virket ganske urimeligt. Det kan ikke være andet, end at en Mængde Skatteydere er kommet til at betale Merindkomstskat, ikke fordi de har haft en særlig stor Indtægt i Forhold til deres normale Indtægt, men fordi de i de foregaaende Sammenligningsaar har haft en lav Indkomst.

Endvidere hævder den højtærede Finansminister, at denne Beskatning ikke vil ramme den jævne Skatteyder, og her nævner man saa disse Eksempler, som kan gøre sig saa godt, naar man skal holde Vælgermødetaler, om Godsejeren med Dampskibsaktierne og om de Skatteydere med 500 000 Kr.s Indtægt, som kun faar en Forhøjelse fra 47 000 Kr. til 60 000 Kr. Hvor mange Skatteydere er der her i Landet, som har en Indtægt paa 500 000 Kr.? Er det overhovedet noget, der spiller nogen som helst Rolle ved Bedømmelsen af Skattelovgivningen? Og hvis man tager de 60 000 Kr., hvor mange andre Skatter skal der saa lægges til, før man kommer til den paagældende Mands virkelige Skat? Men dette har efter min Mening ingen Betydning, naar man ser paa Manden som Skatteyder og bedømmer Forholdene ud fra hans Synspunkt, for han klarer sig udmærket godt med det, han faar Lov til at beholde — hvis man ikke tager det hele, for det kan godt forme sig saaledes for en saadan Skatteyder, at han overhovedet intet faar tilbage. Hvis man der-

imod ser paa Forholdene fra et Samfundssynspunkt — og det er det Synspunkt, vi anlægger —, bliver Sagen en helt anden. Kan dette Samfund overhovedet udvikle sig økonomisk, hvis der ikke tjenes Penge, som kan anvendes til Udvidelse af Landets Erhvervsvirksomheder? Kan man overhovedet gøre sig Haab om, at den store Arbejdsløshed, vi har, kan bringes ned, hvis der ikke Aar efter Aar skabes nye Kapitaler, som kan sættes ind i Erhvervslivet? Det er derfor og alene ud fra dette Synspunkt, vi maa nære de største Betæneligheder ved den her omhandlede Skattelovgivning, og at vi slet ikke kan forstaa, at denne Regering, som dog ikke mindre end vi andre skulde ønske, at Arbejdsløsheden blev formindsket, som har lovet, før den blev Regering, at naar man blot vilde give den Magten, skulde det komme til at se helt anderledes ud med Hensyn til Arbejdsløsheden, men som i Virkeligheden har maattet spille rent Fallit paa dette Omraade — at denne Regering ikke indser, at man bør tage et saadant Hensyn til Erhvervslivet, at det bliver i Stand til at bære en økonomisk Udvikling, som kan aflaste Arbejdsløsheden, og at dette ikke kan naas med en Skattelovgivning som den, man her gennemfører, hvor man blot ser sig blind paa, at det er den store Skatteyder, som skal betale, og derfor spiller det ikke nogen Rolle, men helt ser bort fra, at den store Skatteyder maaske ogsaa er den Mand, som kan sætte 100 Arbejdere i Arbejde, hvis han faar Lov til at anvende de Beløb, man nu tager til Skat, til Udvidelse, muligvis i mange Tilfælde til Videreførelse af sin Erhvervsvirksomhed.

Martin Sørensen (Peterslund): Jeg kan i og for sig godt dele den Betragtning, som den ærede Ordfører for de Konservative (Lange) var inde paa, og som gik ud paa, at det kan anses for en Fordel for Danmarks Erhvervsliv, for Beskæftigelsen, at Erhvervene konsoliderer sig i størst mulig Grad i de gode Aar, saaledes at de har noget at staa imod med, naar Lavkonjunkturen kommer, og har Mulighed for at holde Virksomheden i Gang og Arbejderne beskæftiget, selv om Virksomheden giver betydeligt mindre Udbytte som Følge af lavere Priser. Men jeg vil henvise til de Udbytter, som Selskaberne giver, baade Skibsfartsselskaber og Industrivirksomheder, og de Udbytter, de har udbetalt i de senere Aar. Jeg staar her med en Børsliste, som viser, at 21 Selskaber i de sidste tre